

"Kur'ân'ın bir nevi tefsiri olan Sözlerdeki hüner ve zerafet ve meziyet kimsenin değil, belki muntazam, güzel hakaik-i Kur'âniyenin mübarek kametlerine yakışacak mevzun, muntazam üslûp libasları, kimsenin ihtiyar ve şuuruyla biçilmez.." İzah eder misiniz?

Risale-i Nur'un insanlara tesir eden üslubu, ikna gücü, mukni delilleri, akıl ve kalbi tatmin etmesi, her kesime hitap etmesi gibi üstün meziyetleri hep Kur'an'ın bir bereketi ve O'nun manevî bir tefsiri olmasının bir neticesidir.

Risale-i Nur'un bütün güzellikleri ve meziyetleri Kur'an'dan gelmektedir; yoksa Üstad'ın şahsî ilminin ve şahsî gayretinin bir mahsulü değildir. Bu paragrafta Üstad Hazretleri Risale-i Nur'u ve onun üstün meziyetlerini, kendine değil, Kur'an'a veriyor ve onun birer manevî mu'cizesi olduğunu beyan ediyor.

Kur'an ile O'nun manevî bir tefsiri olan Risale-i Nur arasında külliyet-cüz'iyet münasebeti bulunuyor. Yani **Kur'an okyanus**, Risale-i Nur ise bu okyanustan bir damla mesabesinde. Malum, damla okyanusun bir cüz'ü olması münasebeti ile okyanusta haşmet ve azametle bulunan mizan ve kıymetleri kendi üzerinde cüz'iyetle bulundurur.

Kur'an'da külliyet ve mu'cize ile in'ikâs eden belağat ve cezalet Risale-i Nur'da keramet ve cüz'iyetle aksetmiştir, diyebiliriz. Risale-i Nur'un ibarelerindeki keskinlik, derinlik ve tesir bunun en büyük vesikası ve en büyük delilidir. Öyle ki Risale-i Nur'dan bir cümle bir kitap derinliğinde belağat ihtiva ediyor. Mesela, ilk *Dokuz Söz* ciltlerle kitap kıymetinde ve yüzlerce nasihatten daha tesirlidir.